

พระราชบัญญัติ

สภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๓

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การส่งสินค้าทางเรือ” หมายความว่า การส่งออกหรือการนำเข้าสินค้าโดยทางเรือจากประเทศไทยไปต่างประเทศ หรือจากต่างประเทศมาประเทศไทย หรือจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งนอกราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึงการให้บริการด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง

“การขนส่งสินค้าทางเรือ” หมายความว่า การให้บริการในการส่งสินค้าทางเรือ

“ผู้ส่งสินค้าทางเรือ” หมายความว่า ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้าสินค้าที่ใช้บริการการขนส่งสินค้าทางเรือ

“ผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ” หมายความว่า ผู้ประกอบการให้บริการในการส่งสินค้าทางเรือไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการเพียงรายเดียว หรือรวมกันตั้งแต่สองรายขึ้นไป และให้หมายความรวมถึงตัวแทนผู้ขนส่งสินค้าทางเรือด้วย

“สภา” หมายความว่า สภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

“ข้อบังคับ” หมายความว่า ข้อบังคับของสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานและลูกจ้างของสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งออกกฎกระทรวงและหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งสภา

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทยขึ้น มีอำนาจหน้าที่ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ให้สภาเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๖ สภามีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ส่งสินค้าทางเรือ

(๒) ให้ความร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับ

การส่งสินค้าทางเรือ

(๓) เป็นผู้แทนผู้ส่งสินค้าทางเรือในการปรึกษา เปรียบเทียบหรือทำความตกลงกับผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ รวมทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้าทางเรือ ในเรื่องอัตราค่าระวาง ค่าบริการ ค่าใช้จ่าย ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขต่างๆ ในการขนส่งสินค้าทางเรือ

(๔) สนับสนุนให้มีการขนส่งสินค้าทางเรือที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอ

(๕) จัดหา รวบรวม เก็บรักษา และเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับการขนส่งสินค้าทางเรือ

(๖) ศึกษา วิจัย และเสนอแนะการแก้ไขปัญหา รวมทั้งการพัฒนากิจการขนส่งสินค้าทางเรือ

(๗) รับปรึกษาและให้ข้อคิดเห็นหรือคำแนะนำแก่สมาชิกหรือบุคคลอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการขนส่งสินค้าทางเรือ และช่วยเหลืออำนวยความสะดวกต่างๆ แก่สมาชิกในการขนส่งสินค้าทางเรือ

(๘) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลเพื่อพัฒนากิจการขนส่งสินค้าทางเรือ

(๙) ประสานงานและร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับผู้ส่งสินค้าทางเรือของต่างประเทศ

มาตรา ๗ ห้ามสภาทำการใดๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบวิสาหกิจ หรือเข้าดำเนินการในการประกอบวิสาหกิจของบุคคลใด เข้าถือหุ้น เป็นหุ้นส่วนหรือร่วมทุนในการประกอบวิสาหกิจกับบุคคลใด เว้นแต่เป็นการดำเนินการเพียงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสภาตามมาตรา ๖

(๒) ดำเนินการด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายการแข่งขันอันพึงมีตามปกติวิสัยของการประกอบวิสาหกิจ เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ทางการค้าของประเทศ

(๓) ดำเนินการด้วยประการใดๆ อันอาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๔) ให้กู้ยืมเงินหรือให้เงินแก่สมาชิกหรือบุคคลอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้กู้ยืมเพื่อการสงเคราะห์พนักงาน หรือครอบครัวของพนักงานตามระเบียบ หรือเป็นการให้เพื่อการกุศลสาธารณะ หรือตามหน้าที่ศีลธรรม หรือตามควรแก่ธรรมาภิบาลในสังคม

(๕) กีดกันหรือขัดขวางมิให้ผู้ใดซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเข้าเป็นสมาชิกได้ตามพระราชบัญญัติและข้อบังคับเข้าเป็นสมาชิก หรือให้สมาชิกออกจากสภาโดยขัดต่อพระราชบัญญัติหรือข้อบังคับ

(๖) เปิดเผยสถิติ เอกสารหรือข้อความอันเกี่ยวกับประโยชน์ส่วนได้เสีย โดยเฉพาะของสมาชิกซึ่งไม่ประสงค์จะให้เปิดเผย เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากสมาชิกผู้นั้น

(๓) แบ่งปันผลกำไรหรือรายได้ให้แก่สมาชิก

(๔) ดำเนินการทางการเมือง

มาตรา ๘ ให้สภามีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และมีสำนักงานสาขาในจังหวัดอื่นได้ตามความจำเป็น

การจัดตั้งสำนักงานสาขาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับ

มาตรา ๙ สภาอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าลงทะเบียนและค่าบำรุงที่เรียกเก็บจากสมาชิก

(๒) ค่าตอบแทนและค่าบริการที่ได้รับจากการให้บริการแก่สมาชิกหรือบุคคล

ภายนอก

(๓) เงินสมทบจากรัฐบาล

(๔) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้

(๕) ดอกเบี้ยและผลประโยชน์อื่นจากทรัพย์สินของสภา

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่สภาเห็นว่าอัตราค่าระวาง ค่าบริการ ค่าใช้จ่าย ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขต่างๆ ในการขนส่งสินค้าทางเรือที่ผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้าทางเรือกำหนด มีผลกระทบหรือไม่เป็นธรรมต่อผู้ขนส่งสินค้าทางเรือโดยรวม ให้สภาดำเนินการปรึกษาและเจรจาทำความเข้าใจในเรื่งดังกล่าวกับผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนนั้น

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่เกิดข้อขัดแย้งระหว่างสมาชิกกับผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ และสมาชิกร้องขอให้สภาช่วยเหลือ ถ้าสภาเห็นสมควรจะจัดให้มีการเจรจาหรือตั้งผู้แทนเข้าร่วมในการเจรจาระหว่างสมาชิกกับผู้ขนส่งสินค้าทางเรือด้วยก็ได้

มาตรา ๑๒ ห้ามบุคคลใดนอกจากสภาใช้ชื่อเป็นภาษาไทยว่า “สภาผู้ขนส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย” หรืออักษรต่างประเทศที่หมายความว่าหรืออ่านว่า “สภาผู้ขนส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย”

หมวด ๒

สมาชิก กรรมการและพนักงาน

มาตรา ๑๓ สภาประกอบด้วยสมาชิกสองประเภท คือ

(๑) สมาชิกสามัญ

(๒) สมาชิกสมทบ

มาตรา ๑๔ ผู้ส่งสินค้าทางเรือที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งมีมูลค่าการส่งออกตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จะต้องเป็นสมาชิกสามัญภายในเก้าสิบวันนับแต่มีคุณสมบัติครบตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ บุคคลผู้มีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกสามัญ

(๑) เป็นผู้ส่งสินค้าทางเรือที่เป็นนิติบุคคล

(๒) เป็นหอการค้าตามกฎหมายว่าด้วยหอการค้า หรือสมาคมการค้าตามกฎหมายว่าด้วยสมาคมการค้าที่มีสมาชิกเป็นผู้ส่งสินค้าทางเรือ

(๓) เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือเป็นสหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ซึ่งเป็นผู้ส่งสินค้าทางเรือ

(๔) เป็นสมาคมตัวแทนออกของ

(๕) เป็นนิติบุคคลอื่นใดที่มีได้เป็นผู้ขนส่งสินค้าทางเรือซึ่งมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๖ สมาชิกสมทบของสภาได้แก่บุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งมีใช้สมาชิกสามัญและมีได้เป็นผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบเอ็ดคน ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากผู้แทนสมาชิกสามัญในการประชุมใหญ่สภาตามจำนวนและวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ โดยให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ผู้ที่จะเป็นผู้แทนสมาชิกสามัญได้ให้เป็นไปตามข้อบังคับ

ในกรณีที่มีการเลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น ให้กรรมการซึ่งได้รับการเลือกตั้งเพิ่มขึ้นนั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับการเลือกตั้งไว้แล้ว

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการเป็นประธานสภาคนหนึ่งเป็นรองประธานสภาคนหนึ่งหรือหลายคน เป็นเลขาธิการสภาคนหนึ่ง และตำแหน่งอื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๑๘ ห้ามผู้แทนสมาชิกสามัญผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้เป็นการ

(๑) มีตำแหน่งหน้าที่หรือมีส่วนได้เสียโดยตรงในธุรกิจของผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ หรือธุรกิจเกี่ยวเนื่องของผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ

(๒) เป็นพนักงาน

(๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด

(๔) เป็นข้าราชการประจำหรือข้าราชการการเมือง

(๕) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงสามปีนับแต่วันพ้นโทษ เว้นแต่ในความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ที่ประชุมใหญ่สามัญมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสามัญที่มาประชุม

(๔) พ้นจากการเป็นผู้แทนสมาชิกสามัญ หรือสมาชิกสามัญนั้นพ้นจากสมาชิกภาพ

(๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘

(๖) รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๖

มาตรา ๒๐ เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการเลือกผู้แทนสมาชิกสามัญเป็นกรรมการแทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่วาระของกรรมการผู้นั้นจะเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวัน

บุคคลซึ่งเข้าเป็นกรรมการแทนตามวรรคหนึ่งให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งจนเหลือจำนวนน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้กรรมการที่เหลืออยู่ทำการในนามของคณะกรรมการต่อไปได้แต่เฉพาะการจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญ เพื่อให้มีการเลือกตั้งกรรมการคณะใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่จำนวนกรรมการเหลือน้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ นอกจากกรณีตามมาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งยังคงรักษาการในตำแหน่ง เพื่อดำเนินกิจการของสภาต่อไปเท่าที่จำเป็นและจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญ เพื่อให้มีการเลือกตั้งกรรมการคณะใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๒๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและดำเนินงานของสภาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ออกข้อบังคับและระเบียบในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ข้อบังคับการรับสมัครการเป็นสมาชิก สิทธิหน้าที่ของสมาชิก วินัย การลงโทษสมาชิกและการพ้นจากสมาชิกภาพ

(๒) ข้อบังคับการกำหนดค่าลงทะเบียน ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ และค่าใช้จ่ายที่จะพึงเรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

(๓) ข้อบังคับการจัดตั้งสำนักงานสาขาตามมาตรา ๘

(๔) ข้อบังคับการกำหนดจำนวน วิธีการเลือกตั้ง และตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๑๗

(๕) ข้อบังคับการมอบอำนาจของประธานสภาตามมาตรา ๒๖

(๖) ข้อบังคับการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินบำเหน็จรางวัล พนักงาน การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน รวมทั้งระเบียบวินัย การลงโทษและการร้องทุกข์ของพนักงาน

(๗) ระเบียบการดำเนินกิจการของคณะกรรมการ

(๘) ระเบียบการประชุมคณะกรรมการและการประชุมใหญ่สภา

(๙) ระเบียบการบัญชีและการเงินของสภา

(๑๐) ระเบียบการสงเคราะห์พนักงาน และครอบครัวของบุคคลดังกล่าว หรือผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นพนักงาน

(๑๑) ข้อบังคับหรือระเบียบเรื่องอื่นใดที่จำเป็นต่อการดำเนินกิจการของสภา

การกำหนดหรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับใดๆ ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๑๑) ต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่สภาและได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก่อนจึงให้ใช้บังคับได้ ข้อบังคับและระเบียบจะต้องไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๓ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานสภาไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่มิทรงประธานสภาหลายคนอยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานสภาตามลำดับที่ได้รับเลือกเป็นประธาน

ถ้าประธานและรองประธานสภาไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้ามีการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกรรมการผู้ใด กรรมการผู้นั้นมีสิทธิชี้แจงในเรื่องนั้น แต่ไม่มีสิทธิออกเสียง

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลใดเป็นคณะกรรมการเฉพาะเรื่องเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลใดเป็นคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมายก็ได้

ให้นำมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องและคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

ให้กรรมการเฉพาะเรื่องและอนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๕ ให้กรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่ที่ประชุมใหญ่สภากำหนด

มาตรา ๒๖ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ประธานสภาเป็นผู้แทนของสภา ประธานสภาจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติการแทนเป็นการเฉพาะเรื่องก็ได้ตามที่กำหนดในข้อบังคับ

หมวด ๓

การดำเนินกิจการของสภา

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมใหญ่สภาปีละหนึ่งครั้งการประชุมเช่นนี้เรียกว่าประชุมสามัญ

การประชุมใหญ่สภาคราวอื่นนอกจากการประชุมตามวรรคหนึ่งเรียกว่า ประชุมวิสามัญ

มาตรา ๒๘ เมื่อมีเหตุจำเป็น คณะกรรมการจะเรียกประชุมวิสามัญเมื่อใดก็ได้

สมาชิกสามัญซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกสามัญทั้งหมดจะทำหนังสือร้องขอต่อคณะกรรมการให้เรียกประชุมวิสามัญก็ได้ ในหนังสือร้องขอนั้นต้องระบุว่าประสงค์จะให้เรียกประชุมเพื่อการใด

ในกรณีที่สมาชิกสามัญเป็นผู้ร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคสองให้คณะกรรมการเรียกประชุมวิสามัญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องขอ ถ้าคณะกรรมการไม่เรียกประชุมวิสามัญภายในระยะเวลาดังกล่าว สมาชิกตามวรรคสองอาจร้องขอต่อรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมวิสามัญได้

มาตรา ๒๙ ในการประชุมใหญ่สภาต้องมีสมาชิกสามัญมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกสามัญทั้งหมด หรือน้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกสามัญซึ่งมาประชุม สมาชิก

สามัญคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๐ ในการประชุมใหญ่สภาที่คณะกรรมการเรียกประชุม ถ้าสมาชิกสามัญมาประชุมไม่ครบองค์ประชุม ให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไปอีกได้ไม่เกินสามสิบวันและให้ประธานสภาแจ้งวันประชุมครั้งใหม่โดยทำเป็นหนังสือแจ้งไปยังสมาชิกล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน การประชุมใหญ่สภาครั้งใหม่ถ้ามีสมาชิกสามัญมาประชุมน้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกสามัญทั้งหมด หรือน้อยกว่าสองร้อยคนก็ให้ถือเป็นองค์ประชุมได้แต่ให้ดำเนินการได้เฉพาะกรณีตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ เท่านั้น

มาตรา ๓๑ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการทำรายงานประจำปีแสดงผลงานของคณะกรรมการและสภาในปีที่ล่วงมา งบดุลและบัญชีรายได้และรายจ่ายประจำปี ซึ่งมีผู้สอบบัญชีรับรองพร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายเสนอต่อที่ประชุมสามัญภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน และให้ส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวไปยังรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมสามัญรับรองแล้ว

มาตรา ๓๒ ผู้สอบบัญชีตามมาตรา ๓๑ นั้น ให้ที่ประชุมใหญ่สภาแต่งตั้งจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชี แต่ต้องไม่เป็นกรรมการหรือพนักงาน

ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบบัญชี เอกสารและหลักฐานของสภาและขอคำชี้แจงจากกรรมการและพนักงานได้

ให้ผู้สอบบัญชีได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่ที่ประชุมใหญ่สภากำหนด

หมวด ๔

การควบคุมของรัฐ

มาตรา ๓๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสภาและเพื่อประโยชน์ในการนี้ให้มีอำนาจ

(๑) สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภา

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้สภาหรือกรรมการชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภา และจะให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของคณะกรรมการด้วยก็ได้

(๓) สั่งเป็นหนังสือให้สภาหรือกรรมการกระทำการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ระเบียบ หรือแก้ไขการกระทำใด ๆ ที่ขัดต่อกฎหมาย นโยบายของรัฐบาล มติของคณะรัฐมนตรี หรือข้อบังคับ

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติการตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๓ (๑) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐานในสำนักงานของสภาได้ในระหว่างเวลาทำการ หรือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๓๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ เมื่อปรากฏว่าสภาหรือกรรมการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๓๓ หรือกระทำการใดๆ อันเป็นการผิดวัตถุประสงค์ของสภาหรือเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้กรรมการทั้งคณะหรือกรรมการคนใดคนหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งไม่มีสิทธิเป็นกรรมการอีก เว้นแต่จะพ้นกำหนดห้าปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้แทนสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบเอ็ดคนเป็นคณะกรรมการชั่วคราวในวันเดียวกัน และให้นำความในมาตรา ๑๗ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการของสภาเพียงเท่าที่จำเป็น และจัดให้มีการประชุมใหญ่สภาเพื่อให้มีการเลือกตั้งกรรมการคณะใหม่ ตามมาตรา ๑๗ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชั่วคราว

เมื่อคณะกรรมการคณะใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว ให้คณะกรรมการชั่วคราวซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๘ สภากระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่สภากระทำความผิดและถูกลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการ

ทุกคนเป็นผู้กระทำความผิดด้วย และต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นเป็นใจกับกรรมการอื่น หรือได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละสองพันบาทจนกว่าจะเลิกใช้

มาตรา ๔๑ ผู้ส่งสินค้าทางเรือตามมาตรา ๑๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับอีกวันละสองร้อยบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๒ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ชี้แจง หรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๓ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควรมีจำนวนไม่น้อยกว่าสิบเอ็ดคนเป็นคณะกรรมการก่อตั้ง เพื่อทำหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔

มาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการก่อตั้งออกระเบียบชั่วคราวว่าด้วยการรับสมัครสมาชิกและดำเนินการรับสมัครสมาชิกภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง

เมื่อคณะกรรมการก่อตั้งตามวรรคหนึ่งได้รับสมัครสมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าเท่าของจำนวนคณะกรรมการก่อตั้งแล้ว ให้จัดให้มีการประชุมสมาชิกภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับสมัครสมาชิกครบจำนวนดังกล่าว เพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ออกข้อบังคับการกำหนดจำนวน วิธีการเลือกตั้ง และตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๕)

(๒) เลือกตั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๑๗

(๓) ปฏิบัติการอื่นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการก่อตั้งพ้นจากหน้าที่เมื่อได้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการตามวรรคสอง (๒) แล้วให้นำมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการก่อตั้งโดยอนุโลม

มาตรา ๔๕ คณะกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง ต้องจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้ง เพื่อเลือกประธานสภา รองประธานสภา

เลขาธิการสภา และตำแหน่งอื่นตามมาตรา ๑๗ วรรคสี่ และจัดให้มีการประชุมใหญ่สภาครั้งแรก ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้ง

ในการประชุมใหญ่สภาตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาอนุมัติค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามมาตรา ๔๔ ด้วย

มาตรา ๔๖ การจัดตั้งและการบริหารสภาในระยะแรกให้มีการสนับสนุนด้านการเงินจาก งบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุนส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

มาตรา ๔๗ ให้ผู้ที่ใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อว่า “สภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย” หรือ คำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกันซึ่งต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เลิกใช้ชื่อหรือคำอื่นใดดังกล่าวแล้วนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และใน ระหว่างเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๔๐ มาใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศและการค้าระหว่างประเทศนั้นผู้ส่งสินค้าทางเรือต้องใช้บริการของผู้ขนส่งทางเรือซึ่งมีอำนาจในการกำหนดอัตราค่าระวาง ค่าบริการ และค่าใช้จ่ายตลอดจนเงื่อนไขต่างๆ เกี่ยวกับการให้บริการในการส่งสินค้าทางเรือ ซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก สมควรจัดตั้งสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของผู้ส่งสินค้าทางเรือในการเจรจา ปรีกษาหารือและประสานงานกับผู้ขนส่งสินค้าทางเรือในเรื่องดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้